

Η ΓΡΑΙΑ

(“Ονειρον”.)

Ἐθάδιζον μόνος ἐπὶ εὐρείας πεδιάδος. Αἴφυνς μοὶ ἔφανη ὅτι ὅπισθεν ἥκουσα βήματα ἐλαφρὰ καὶ λαθραῖα. “Ανθρωπός τις παρηκολούθει τὰ ἵχνη μου μετὰ προφυλάξεως.

Ἐστράφον καὶ εἰδὸν ρικνὸν γραῦδιον εἰς φαιδρά ῥάκη τετυλιγμένον. Μόνον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διεκρίνετο διὰ τῶν ῥακῶν του, στυγνὸν πρόσωπον, δισσόν, νωδόν, εἰς ἀγκυλωτὴν ἀποληῆγον ῥίνα.

Ἐπλησίασα εἰς τὴν γραῖαν:

— Ποία εἰσαὶ; τί θέλεις; εἰσαὶ ἐπαῖτις; ζητεῖς ἐλεημοσύνην;

Ἡ γραῖα δὲν ἀπεκρίθη. “Ἐκυψα πρὸς αὐτὴν καὶ παρετήρησα ὅτι οἱ ὄφθαλμοι αὐτῆς ἐσκέποντο ὑπὸ μεμβράνης ὑπολεύκου δυοίας τῇ πτηνῶν τινῶν, ἀτινα προφυλάσσονται δι’ αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ἐντόνου τοῦ ἡλίου φωτός.

‘Αλλ’ ἡ μεμβράνα τῆς γραίας ἔμενεν ἀκίνητος, δὲν ἀπεκάλυπτε τὰς κόρας τῶν ὄφθαλμῶν της· συνεπέρανα λοιπὸν ὅτι ἦτο τυφλή.

— Θέλεις ἐλεημοσύνην; ἐπανέλαβον. Διατί μὲ παρακολουθεῖς;

Ἡ γραῖα οὐδὲ τώρα ἀπεκρίθη ἀλλ’ ἐρρικνώθη περισσότερον.

‘Αφήσας αὐτὴν ἔξηκολούθησα τὴν πορείαν μου.

‘Αλλὰ καὶ πάλιν ἀκούων ὅπίσω μου τὰ ἐλαφρά, ἔρυθμα καὶ λαθραῖα βήματα.

— Πάλιν αὐτὴ ἡ γυναῖκα! εἶπον κατ’ ἐμαυτόν. Διατί μὲ ἀκολουθεῖ τόσον συντόνων;

‘Αλλὰ μετ’ ὅλιγον προσεῖπον:

— Ως φαίνεται ἐπειδὴ εἶνε τυφλή, ἔχασε τὸν δρόμον της καὶ παρακολουθεῖ διὰ τῆς ἀκοῆς τὰ βήματα μου διὰ νὰ φθάσῃ κατόπιν μου εἰς κατωκημένον τὸ μέρος. Τοῦτο εἶναι!

‘Αλλ’ ἀνησυχία παράδοξος κατέλαβε κατὰ μικρὸν τὸ πνεῦμά μου. Μοὶ ἔφανη ὅτι ἡ γραῖα δὲν μὲ παρηκολούθει μόνον ἀλλὰ καὶ μὲ διηγήθυνε, μὲ ὥθει ὅτε μὲν δεξιά, ὅτε δ’ ἀριστερά καὶ ὅτι ὑπήκουον εἰς αὐτὴν ἀκουσίων.

‘Εξηκολούθησα ἐν τούτοις βαδίζων, ἀλλ’ αἴφυνς πρὸ τῆς ὁδοῦ μου διακρίνω πρᾶγμα τι μαυρίζον, ως βαθὺς λάκκος ἐν τῷ χώματι: εἶναι δὲ τάφος!

Ἡ ἔξης ἰδέα διῆλθε τὸ πνεῦμά μου ως ἀστραπή: Αὐτοῦ μὲ ὥθει!

Στρέφομαι βιαίως. Ἡ γραῖα ἦτο ἐκεῖ, ἐνώπιόν μου καὶ ἔβλεπε! Μὲ παρετήρει διὰ μεγάλων ὄφθαλμῶν κακεντρεχῶν καὶ ἀπειλητικῶν, δι’ ὄφθαλμῶν ἀρπακτικοῦ ὄρνεον. Κύπτω πρὸς τὸ πρόσωπόν της, πρὸς τοὺς ὄφθαλμούς της. Καὶ πάλιν τὴν αὐτὴν θαυμῇ βλέπω μεμβράναν, τὸ αὐτὸ τυφλὸν πρόσωπον.

— “Ἄχ!, διελογίσθην, αὐτὴ ἡ γραῖα εἶναι ἡ

εἰμαρμένη μου, ἡ εἰμαρμένη, ἣν οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων δύναται νὰ διαφύγῃ!... Ἀλλ’ ὅχι, ὅχι, τί ἀνανδρία! πρέπει τούλαχιστον ν’ ἀντιπαλαισιω!

Καὶ ἐτράπην ἐπ’ ἄλλην διεύθυνσιν.

‘Εθάδιζα ταχέως... Ἀλλ’ ἀκούω, καὶ πάλιν κατόπιν μου ἐλαφρὰ βήματα... ἐγγύς... ἐγγύτα καὶ ἐνώπιόν μου, εἰς τὸ ἄκρον τῆς ὁδοῦ, χαίνει πάλιν ὁ μέλας λάκκος.

Στρέφομαι καὶ αὖθις ἀλλαχόσε... Ἀλλ’ ὅπιστα μου ἐνδελεχῶς ὁ αὐτὸς λαθραῖος θροῦς, ἐνώπιόν μου ἡ αὐτὴ φοβερὰ κηλίς...

— Α! Ματαίως κάμνω περιδρομάς ως ὀλαγώδης πρὸ τῶν θηρευτικῶν κυνῶν...

‘Ἐνδελεχῶς, ἐνδελεχῶς, τὸ αὐτὸν ἀκούω. τὸ αὐτὸν βλέπω!

— Περίμεινε! εἶπον κατ’ ἐμαυτόν. Θά σε ἀπατήσω, δὲν θὰ ὑπάγω πουθενά!

Καὶ κάθημαι χαμαί.

Ἡ γραῖα εἶναι ὅπισθεν μου, δύο βήματα μακράν μου· δὲν τὴν ἀκούω, ἀλλ’ αἰσθάνομαι ὅτι εἶναι παροῦσα.

Καὶ αἴρνης τί θλέπω; Ἡ κηλὶς ἐκείνη ἡ μαυρίζουσα ἐνώπιόν μου ὀλισθαίνει, ἔρπει προχωρεῖ, προσεγγίζει!

Θέέ μου! Στρέφομαι, παρατηρῶ. Ἡ γραῖα ἀτενίζει ἐπ’ ἐμὲ τὸν δύο ὄφθαλμούς της καὶ κακεντρεχές μειδίαμα συστρέφει τὸ νωδὸν στόματος, ώς νὰ μοὶ ἔλεγε:

— Δὲν θὰ διαφύγης!

[Τουργένιεφ]

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

‘Ο διευθυντής τοῦ ἐν Κοπενάγη καταστήματος τῶν κωφαλάλων κ. Μάλλιγκ Χάνσεν ἐδήμοσίευσεν ἐπ’ ἐσχάτων περιεργότατα πορίσματα τῶν παρατηρήσεών του περὶ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀναστήματος καὶ τοῦ ὅγκου τῶν παίδων. ‘Ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐζύγιζε τετράκις τῆς ἡμέρας καὶ καθ’ ἐκάστην κατεμέτρει τοὺς ἐν τῷ καταστήματι ἐκείνῳ τρεφομένους παῖδας, 130 τὸν ἀριθμὸν ἔντας. ‘Ἐκ τῆςμελέτης δὲ τῶν σημεώσεων αὐτοῦ καὶ τῆς ἀντιπαραβολῆς πρὸς ἀλλαζαπαρατηρήσεις συνήγαγε τὰ ἐπόμενα πορίσματα.

‘Η αὔξησις τοῦ τε ἀναστήματος καὶ τοῦ ὅγκου τῶν παίδων οὔτε βαθμιαία εἶναι, οὔτε συνεχής. ‘Αλλὰ γίνεται ἐν τρισὶ χρονικαῖς περιόδοις καθ’ ἕτος, περιόδοις περιλαμβανούσαις ἑτέρας τριάκοντα παραλλαγάς, ηὗτονος σημασίας καὶ μὴ ὑποκειμένας εἰς τοὺς αὐτοὺς κανόνας. Εἶναι δὲ διάφοροι αἱ τρεῖς περιόδοι, καθ’ ἃς αὔξανεται τὸ ἀναστήμα, τῶν περιόδων καθ’ ἃς αὔξανεται ὁ ὅγκος τοῦ σώματος. ‘Ἐκάτεραι δὲ διαιροῦνται εἰς περίοδον τῆς μεγίστης ἀναπτύξεως, εἰς περίοδον τῆς στάσεως ἢ τῆς ισορροπίας καὶ εἰς περίοδον τῆς ἐλαχίστης ἀναπτύξεως.

‘Η περίοδος τῆς μεγίστης αὐξήσεως τοῦ ὅγκου τοῦ σώματος διαρκεῖ ἀπὸ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου μέχρι τοῦ